

domme, medens den rørlige Ejendom og især det, man kalder Papirformue, gik fri, hvilket man syntes at maatte betegne som uretfærdigt overfor faste Ejendomme. Saa fandt der en Udligning Sted i 1903 ved Statens Indkomst- og Formueskat. Statens Indkomst paa faste Ejendomme blev nedsat gennem Ejendomsskylden, og i Stedet for fik vi en Indtægtskat og en Formueskat med en fast pro mille. Den Gang havde man ogsaa aabent Øje for, at der derved gjordes Kommunerne Afbræk, fordi Staten begav sig ind paa Kommunerne Enemærker. Derfor gav man dem et Vederlag, som først var paa-tænkt at skulle være $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men som til sidst dog kun blev $1\frac{1}{2}$ Million. Nu foreslaar man at forhøje Statens Skat betydeligt, og samtidig foreslaar man at unddrage Kommunerne 1,200,000 Kr., $\frac{4}{5}$ af det Beløb, de den Gang fik. At det er af stor Betydning for Kommunerne, naar Staten hos deres Skatteydere suger 18 Mill. Kr. til sin Kasse, behøver aldeles ikke nogen Forklaring. Det har jo aldrig været paa-tænkt, at Forandringen i 1903, som skulde indbringe Staten ca. 7 Mill. Kr. netto, skulde bruges paa den Maade.

Det, jeg ønsker at paapege, er, at de 4,500,000 Kr. nye Statsskatter aldeles ikke maa ses som et Tal for sig, som i mange Tilfælde vil bringe Skattebyrden her i Landet op til en aldeles urimelig Højde til største Fare for vort Erhvervsliv og for Befolkningens Erhvervsløst. Det maa ses som en Forøgelse af den samlede personlige Skat her i Landet og ikke ses som noget selvstændigt. Det kan jo ikke siges, at den højtærede Minister ikke i Dag har antydet dette; men med mere end 5 Ord var det ikke, nemlig disse, at Kommunerne jo naturligvis vare haardt betyngede i Forvejen. Naar nu altsaa den højtærede Minister i det andet Ting og for Resten paa samme Maade i Dag igennem sin Opregning af, hvad der vilde falde paa hver enkelt Skatteindtægt og Formueindtægt i disse Enkeltheder, som den højtærede Minister var saa god at oplyse for os, har spurgt, om det da var saa slemt, naar en Mand med en skattepligtig Indtægt af 16,000 Kr. efter Forslaget kom til at betale 582 Kr. i Skat til Staten, det vil altsaa sige lidt over $3\frac{1}{2}$ pCt., naar den højtærede Minister har spurgt saaledes, kan man dertil godt svare: Nej, det er ikke saa forskrækkeligt. Men det er jo heller ikke Mandens Skat, det er jo kun et Til-læg til Mandens Skat, her er Tale om. Thi hvad er hans tilsvarende Skat til Kom-

munen? Naar jeg vil tage Reglerne i Folketingets seneste Skattelov, som altsaa er vedtagen i Folketinget paa samme Maade, som den nye Statsskat er vedtagen i Folketinget, og naar vi tænke os, at denne Mand bor — jeg tager et Sted, hvor Skatteprocenten er høj, men ingenlunde den højeste — f. Eks. i Holstebro, vil han komme til at betale Skat, som om han havde en Indtægt af 24,000 Kr.; og med Byens Ligningsprocent vil han til Kommunen komme til at betale 3,048 Kr. Lægges til dette Skattebeløb de 582 Kr., bliver det 3,630 Kr., som Mandens personlige Skat til Stat og Kommune udgør, og det er af de 16,000 Kr. 22,7 pCt. Dette er nu en Mand, som jeg forudsætter ikke ejer nogen Verdens Ting. Han har de 16,000 Kr. af sit Arbejde eller af sin Forretning. Hvis jeg nu tænker mig, at denne Mand var Rentier og havde en skattepligtig Formue paa 400,000 Kr., altsaa 16,000 Kr. i Rente, men ellers ikke nogen som helst Indtægt, vilde han i en Kommune, hvor Kildeartsbeskatning er benyttet, og hvor Ligningsprocenten er den samme som den, jeg benyttede i det forrige Tilfælde, komme til at betale Skat, som om han havde 36,000 Kr. i Indtægt, altsaa 4,572 Kr. i Skat til Kommunen, og han vilde komme til at betale 1,308 Kr. i Skat til Staten, det blev altsaa tilsammen 5,880 Kr. eller $36\frac{3}{4}$ pCt. af hans Indtægt i samlet personlig Skat til Stat og Kommune. Hvis han saa har haft sin Indtægt af Aktier, vil der desuden forlods være trukket 6 pCt. af hans Aktieudbytte. Se, nu siger den højtærede Finansminister, at han, uagtet det er højt, uagtet han har spændt Buen ret højt, dog ikke kan tænke sig, at vi have spændt Indkomst- og Formueskatten til Staten saa højt, at det kunde falde nogen ind af den Grund at forlade Landet og søge andetsteds hen. Jeg skulde ikke undre mig over, om en saadan Mand vilde overveje, hvor han skulde rejse hen med sin Familie og sine Aktier, som han saa puttede i sin Kuffert. Jeg synes ikke, at man kunde fortænke den Mand deri. Han kunde sikkert rejse, hvorhen han vilde i Verden, uden at risikere tilnærmelsesvis noget lignende som det, han vilde være udsat for ved at være der, hvor han er. Saaledes kan det gaa, naar vi faa den nye Statsskat i Forbindelse med den nye Kommuneskat, som jo begge have vundet Folketingets udelte Bifald, og som jo ogsaa maa have vundet Regeringens Bifald, da den jo har forelagt dem begge to. Jeg maa tilføje, at Virkningen af Udskrivnin-